

Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

► **B**   **DIRECTIVA 2008/105/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**
din 16 decembrie 2008

privind standardele de calitate a mediului în domeniul apei, de modificare și de abrogare a Directivelor 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE, 84/491/CEE, 86/280/CEE ale Consiliului și de modificare a Directivei 2000/60/CE

(JO L 348, 24.12.2008, p. 84)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
► <u>M1</u>	Directiva 2013/39/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 august 2013	L 226	1	24.8.2013

**DIRECTIVA 2008/105/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI
A CONSILIULUI**

din 16 decembrie 2008

**privind standardele de calitate a mediului în domeniul apei, de
modificare și de abrogare a Directivelor 82/176/CEE, 83/513/CEE,
84/156/CEE, 84/491/CEE, 86/280/CEE ale Consiliului și de
modificare a Directivei 2000/60/CE**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special
articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din
tratat ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Poluarea chimică a apelor de suprafață reprezintă o amenințare
atât pentru mediul acvatic, cu efecte cum ar fi toxicitatea acută și
cronică pentru organismele acvatice, acumularea în ecosisteme și
dispariția habitatelor și a speciilor, cât și pentru sănătatea umană.
Ca o măsură prioritară, ar trebui identificate cauzele poluării, iar
emisiile ar trebui tratate la sursă, în modul cel mai eficient din
punct de vedere economic și al mediului.
- (2) În conformitate cu articolul 174 alineatul (2) teza a doua din
tratat, politica comunitară în domeniul mediului trebuie să se
bazeze pe principiul precauției, precum și pe principiul acțiunii
preventive, pe principiul remedierii, cu prioritate la sursă, a
daunelor provocate mediului și pe principiul „poluatorul plătește”.
- (3) În conformitate cu articolul 174 alineatul (3) din tratat, la
elaborarea politicii de mediu, Comunitatea trebuie să aibă în
vedere datele științifice și tehnice disponibile, condițiile de
mediu din diferitele regiuni ale Comunității, dezvoltarea
economică și socială a Comunității în ansamblu și dezvoltarea
echilibrată a regiunilor sale, precum și avantajele și costurile
care pot rezulta de pe urma acțiunii sau a lipsei de acțiune.
- (4) Decizia nr. 1600/2002/CE a Parlamentului European și a
Consiliului din 22 iulie 2002 de stabilire a celui de-al șaselea
program comunitar de acțiune pentru mediu ⁽³⁾ precizează că

⁽¹⁾ JO C 97, 28.4.2007, p. 3.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 22 mai 2007 (JO C 102 E, 24.4.2008,
p. 90), Poziția comună a Consiliului din 20 decembrie 2007 (JO C 71 E,
18.3.2008, p. 1) și Poziția Parlamentului European din 17 iunie 2008 (nepu-
blicată încă în Jurnalul Oficial). Decizia Consiliului din 20 octombrie 2008.

⁽³⁾ JO L 242, 10.9.2002, p. 1.

▼B

mediul, sănătatea și calitatea vieții reprezintă unele dintre prioritățile cheie ale programului menționat și subliniază, în special, necesitatea adoptării unor acte normative mai specifice în domeniul apei.

- (5) Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei ⁽¹⁾ definește o strategie de combatere a poluării apei și prevede adoptarea de măsuri specifice suplimentare de control al poluării și standarde de calitate a mediului (SCM). Prezenta directivă stabilește SCM-uri în conformitate cu dispozițiile și cu obiectivele Directivei 2000/60/CE.
- (6) În conformitate cu articolul 4 din Directiva 2000/60/CE, în special alineatul (1) litera (a), statele membre ar trebui să pună în aplicare măsurile necesare, în conformitate cu articolul 16 alineatele (1) și (8) din respectiva directivă, cu scopul de a reduce treptat poluarea cu substanțe prioritare și de a stopa sau elimina treptat emisiile, evacuările și pierderile de substanțe prioritare periculoase.
- (7) Numeroase acte comunitare adoptate începând cu anul 2000 reprezintă măsuri de control al emisiilor pentru substanțe prioritare individuale, în conformitate cu articolul 16 din Directiva 2000/60/CE. În plus, numeroase măsuri de protecție a mediului intră în sfera de aplicare a altor acte legislative comunitare în vigoare. Prin urmare, ar trebui să se acorde prioritate punerii în aplicare a instrumentelor existente și revizuirii acestora, față de stabilirea de noi controale.
- (8) În ceea ce privește măsurile de control al emisiilor de substanțe prioritare provenite din surse punctiforme sau difuze, menționate la articolul 16 din Directiva 2000/60/CE, pare mai avantajos din punct de vedere economic și mai potrivit ca statele membre să introducă, atunci când este cazul, pe lângă punerea în aplicare a celorlalte acte legislative comunitare în vigoare, măsuri de control corespunzătoare, în temeiul articolului 10 din Directiva 2000/60/CE, care să se înscrie în programul de măsuri elaborat pentru fiecare district de bazin hidrografic, în conformitate cu articolul 11 din directiva menționată anterior.
- (9) Statele membre ar trebui să amelioreze cunoștințele și datele disponibile privind sursele substanțelor prioritare și căile de poluare, în vederea identificării unor opțiuni de control focalizate și eficiente. Statele membre ar trebui, printre altele, să monitorizeze cu o frecvență corespunzătoare sedimentele și biota, după caz, pentru a furniza date suficiente pentru o analiză fiabilă a tendințelor pe termen lung cu privire la substanțele prioritare care tind să se acumuleze în sedimente și/sau biota. Rezultatele monitorizării, inclusiv monitorizarea sedimentelor și a biotei, ar trebui, după cum prevede articolul 3 din Decizia nr. 2455/2001/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2001 de stabilire a unei liste de substanțe prioritare în domeniul apei ⁽²⁾, să fie disponibile pentru viitoarele propuneri ale Comisiei, în temeiul articolului 16 alineatele (4) și (8) din Directiva 2000/60/CE.

⁽¹⁾ JO L 327, 22.12.2000, p. 1.

⁽²⁾ JO L 331, 15.12.2001, p. 1.

▼B

- (10) Decizia nr. 2455/2001/CE stabilește prima listă de 33 de substanțe sau grupuri de substanțe care au caracter prioritar în cadrul unei acțiuni la nivel comunitar. Printre aceste substanțe prioritare, unele au fost identificate drept substanțe prioritar periculoase cu privire la care statele membre ar trebui să pună în aplicare măsurile necesare cu scopul de a stopa sau elimina treptat emisiile, evacuările și pierderile. În cazul substanțelor prezente în stare naturală sau apărute prin procese naturale, stoparea sau eliminarea treptată a emisiilor, evacuărilor și pierderilor din toate sursele potențiale este imposibilă. Anumite substanțe au fost examinate și ar trebui clasificate. Comisia ar trebui să continue revizuirea listei de substanțe prioritare, stabilind ordinea de prioritate în care aceste substanțe să facă obiectul unor măsuri pe baza unor criterii convenite care să demonstreze riscul pentru mediul acvatic sau prin intermediul acestuia, în conformitate cu calendarul prevăzut la articolul 16 din Directiva 2000/60/CE și să înainteze propuneri după caz.
- (11) În interesul Comunității și în vederea unei reglementări mai eficiente în materie de protecție a apelor de suprafață, se recomandă stabilirea SCM-urilor pentru poluanții clasificați ca substanțe prioritare la nivel comunitar, lăsând în sarcina statelor membre stabilirea, atunci când este cazul, a unor reguli la nivel național privind restul poluanților, sub rezerva aplicării dispozițiilor comunitare relevante. Cu toate acestea, opt poluanți care fac obiectul Directivei 86/280/CEE a Consiliului din 12 iunie 1986 privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările anumitor substanțe periculoase incluse în lista I din anexa la Directiva 76/464/CEE ⁽¹⁾ și care fac parte din grupul de substanțe cu privire la care statele membre ar trebui să pună în aplicare măsuri cu scopul de a atinge o stare chimică bună până în 2015, sub rezerva dispozițiilor articolelor 2 și 4 din Directiva 2000/60/CE, nu au fost incluși în lista de substanțe prioritare. Cu toate acestea, standardele comune stabilite pentru acești poluanți s-au dovedit a fi utile și din acest motiv este de preferat ca reglementarea acestora să se realizeze în continuare la nivel comunitar.
- (12) Prin urmare, dispozițiile privind obiectivele actuale de calitate a mediului, cuprinse în Directiva 82/176/CEE a Consiliului din 22 martie 1982 privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de mercur din sectorul electrolizei cloralkanilor ⁽²⁾, Directiva 83/513/CEE a Consiliului din 26 septembrie 1983 privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de cadmiu ⁽³⁾, Directiva 84/156/CEE a Consiliului din 8 martie 1984 privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de mercur din alte sectoare industriale decât cel al electrolizei cloralkanilor ⁽⁴⁾, Directiva 84/491/CEE a Consiliului din 9 octombrie 1984 privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de hexaclorociclohexan ⁽⁵⁾ și Directiva 86/280/CEE devin superflue și ar trebui eliminate.

⁽¹⁾ JO L 181, 4.7.1986, p. 16.

⁽²⁾ JO L 81, 27.3.1982, p. 29.

⁽³⁾ JO L 291, 24.10.1983, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 74, 17.3.1984, p. 49.

⁽⁵⁾ JO L 274, 17.10.1984, p. 11.

▼ B

- (13) Având în vedere faptul că poluarea chimică poate afecta mediul acvatic atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, pentru stabilirea SCM-urilor ar trebui să se ia în considerare datele referitoare atât la efectele acute, cât și la cele cronice. Pentru a asigura o protecție adecvată a mediului acvatic și a sănătății umane, ar trebui stabilite SCM-uri, exprimate sub forma unei valori medii anuale, la un nivel care să asigure protecția împotriva expunerii pe termen lung, precum și standarde de calitate bazate pe concentrații maxime admisibile pentru protecția împotriva expunerii pe termen scurt.
- (14) În conformitate cu normele de la secțiunea 1.3.4 din anexa V la Directiva 2000/60/CE cu privire la frecvența monitorizării, în ceea ce privește monitorizarea respectării SCM-urilor, inclusiv a celor exprimate sub forma concentrațiilor maxime admisibile, statele membre pot introduce metode statistice, precum calculul percentilei, pentru a rezolva problemele legate de valorile extreme, acestea reprezentând devieri foarte mari față de medie, și citirile false, cu scopul de a asigura un nivel acceptabil de încredere și precizie. Pentru a asigura comparabilitatea monitorizării între statele membre, se recomandă stabilirea unor norme detaliate privind aceste metode statistice prin intermediul procedurii comitetului.
- (15) Pentru cea mai mare parte a substanțelor, stabilirea unor valori ale SCM-urilor la nivel comunitar ar trebui să se limiteze, în stadiul actual, la apele de suprafață. Cu toate acestea, în cazul hexaclorbenzenului, hexaclorbutadienei și al mercurului, nu se poate asigura la nivel comunitar protecția împotriva efectelor indirecte și a otrăvirii secundare prin stabilirea de SCM-uri doar pentru apele de suprafață. Prin urmare, se recomandă în cazul acestor trei substanțe stabilirea de SCM-uri pentru biota la nivel comunitar. Pentru a acorda flexibilitate statelor membre, în funcție de strategia de monitorizare aplicată, statele membre ar trebui să poată fie să monitorizeze și să aplice aceste SCM-uri pentru biotă, fie să stabilească SCM-uri mai stricte pentru apele de suprafață care să ofere același nivel de protecție.
- (16) Mai mult decât atât, statele membre ar trebui să poată stabili SCM-uri pentru sedimente și/sau biotă la nivel național și să aplice aceste SCM-uri în locul celor prevăzute pentru apă în anexa I la prezenta directivă. Aceste SCM-uri ar trebui să fie stabilite prin intermediul unei proceduri transparente care implică notificarea Comisiei și a celorlalte state membre, în vederea asigurării unui nivel de protecție echivalent cu standardele de calitate a mediului pentru apă stabilite la nivel comunitar. Comisia ar trebui să rezume aceste notificări în rapoartele sale privind punerea în aplicare a Directivei 2000/60/CE. Mai mult decât atât, sedimentele și biota rămân matrice importante pentru monitorizarea anumitor substanțe cu potențial de acumulare important. În vederea evaluării impactului pe termen lung a activității antropice și a tendințelor care se prefigurează, statele membre ar trebui să ia măsuri, sub rezerva articolului 4 din Directiva 2000/60/CE, în scopul de a se asigura că nivelurile existente de contaminare din biotă și sedimente nu vor crește în mod considerabil.
- (17) În conformitate cu articolul 13 din Directiva 2000/60/CE și punctul 5 din secțiunea A a anexei VII la directiva menționată, orice excepții de la aplicarea SCM pentru substanțele prioritare, aplicate corpurilor de apă în conformitate cu articolul 4 alineatele (4), (5) și (6) și ținând seama de articolul 4 alineatele (8) și (9)

▼B

din directiva respectivă, ar trebui înregistrate în planurile de gestionare a districtului hidrografic. Activitățile precum dragarea și transportul, în urma cărora rezultă evacuări, emisii și pierderi de substanțe prioritare, pot fi efectuate cu condiția ca cerințele prevăzute la articolul 4 din Directiva 2000/60/CE, inclusiv condițiile pentru exceptare, să fie îndeplinite.

- (18) Statele membre trebuie să se conformeze dispozițiilor Directivei 98/83/CE a Consiliului din 3 noiembrie 1998 privind calitatea apei destinate consumului uman ⁽¹⁾ și să gestioneze corpurile de apă de suprafață utilizate pentru captarea apei potabile, în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2000/60/CE. Prin urmare, prezenta directivă ar trebui pusă în aplicare fără a se aduce atingere cerințelor menționate anterior, care pot necesita standarde mai stricte.
- (19) În vecinătatea evacuărilor din surse punctiforme concentrațiile de poluanți sunt, de obicei, mai ridicate decât concentrațiile ambientale din apă. În consecință, statele membre ar trebui să poată folosi zonele de amestec, în măsura în care acestea nu afectează conformitatea restului corpului de apă de suprafață cu SCM-urile relevante. Dimensiunea zonelor de amestec ar trebui să fie restricționată la proximitatea punctului de evacuare și ar trebui să fie proporțională. În conformitate cu articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2000/60/CE, statele membre ar trebui să asigure, după caz, coordonarea pentru întregul district hidrografic a cerințelor care urmăresc realizarea obiectivelor de mediu prevăzute la articolul 4 din respectiva directivă, inclusiv desemnarea zonelor de amestec din corpurile de apă transfrontaliere.
- (20) Este necesar să se verifice conformitatea cu obiectivele de stopare sau eliminare treptată și reducere prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2000/60/CE și să se asigure transparența evaluării respectării acestor obligații, în special în ceea ce privește luarea în considerare a emisiilor, evacuărilor și pierderilor semnificative rezultate din activități umane. În plus, un calendar pentru stopare sau eliminare treptată și reducere poate fi corelat numai cu un inventar. De asemenea, ar trebui să poată fi evaluată punerea în aplicare a articolului 4 alineatele (4)-(7) din Directiva 2000/60/CE. În același timp, ar trebui prevăzut un instrument adecvat care să permită cuantificarea pierderilor de substanțe produse în mod natural sau a celor rezultate în urma proceselor naturale, în cazul cărora stoparea sau eliminarea treptată din toate sursele potențiale este imposibilă. Pentru a satisface aceste nevoi, fiecare stat membru ar trebui să întocmească un inventar al emisiilor, evacuărilor și pierderilor pentru fiecare district de bazin hidrografic sau o parte a unui district de bazin hidrografic care se află pe teritoriul său.
- (21) Pentru a evita duplicarea muncii atunci când se întocmesc aceste inventare și pentru a garanta coerența între aceste inventare și celelalte instrumente existente în domeniul protecției apei de suprafață, statele membre ar trebui să folosească informațiile culese în conformitate cu Directiva 2000/60/CE și cu Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 ianuarie 2006 de instituire a unui registru european al emisiilor și al transferului de poluanți ⁽²⁾.

⁽¹⁾ JO L 330, 5.12.1998, p. 32.

⁽²⁾ JO L 33, 4.2.2006, p. 1.

▼B

- (22) Pentru a asigura protecția adecvată a apelor de suprafață, statele membre care au în comun corpuri de apă de suprafață ar trebui să își coordoneze activitățile de monitorizare și, dacă este cazul, întocmirea inventarelor.
- (23) Pentru a răspunde mai bine nevoilor statelor membre, acestea ar trebui să poată alege o perioadă de referință adecvată cu o durată de un an pentru a măsura datele de bază din inventar. Cu toate acestea, ar trebui luat în considerare faptul că pierderile rezultate în urma aplicării de pesticide pot varia în mod considerabil de la un an la altul, din cauza variațiilor dozei aplicate, de exemplu ca urmare a unor condiții climatice diferite. Prin urmare, statele membre ar trebui să poată opta pentru o perioadă de referință de trei ani pentru anumite substanțe la care se face referire în Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar ⁽¹⁾.
- (24) Pentru a optimiza folosirea inventarului, se recomandă stabilirea unui termen până la care Comisia să verifice dacă emisiile, evacuările și pierderile se apropie de standardele care se regăsesc în obiectivele prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2000/60/CE, sub rezerva articolului 4 alineatele (4) și (5) din respectiva directivă.
- (25) Ar trebuie elaborate ghiduri tehnice pentru a contribui la armonizarea metodologiilor folosite de statele membre pentru a întocmi inventare ale emisiilor, evacuărilor și pierderilor, inclusiv ale pierderilor din poluarea acumulată în sedimente.
- (26) Mai multe state membre sunt afectate de poluare, sursa poluării aflându-se în afara sferei lor naționale de competență. Prin urmare, este necesar să se precizeze faptul că un stat membru nu își încalcă obligațiile stabilite prin prezenta directivă în cazul depășirii limitei impuse de un SCM datorită unei astfel de poluări transfrontaliere, cu condiția să fi îndeplinit anumite condiții și să fi recurs la dispozițiile relevante din Directiva 2000/60/CE.
- (27) Pe baza rapoartelor prezentate de statele membre în temeiul articolului 15 din Directiva 2000/60/CE, Comisia ar trebui să examineze necesitatea modificării actelor în vigoare și necesitatea adoptării unor măsuri suplimentare specifice la nivel comunitar, cum ar fi controlul emisiilor, și, dacă este cazul, să înainteze propunerile corespunzătoare. Comisia ar trebui să prezinte concluziile acestei examinări Parlamentului European și Consiliului, în cadrul raportului întocmit în temeiul articolului 18 alineatul (1) din Directiva 2000/60/CE. În formularea oricăror propuneri de măsuri de control al emisiilor, având în vedere articolul 10 din Directiva 2000/60/CE, Comisia ar trebui să țină seama de cerințele existente în materie de control al emisiilor, cum ar fi cele prevăzute în Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind prevenirea și controlul integrat al poluării ⁽²⁾, precum și de ultimele evoluții din domeniul tehnologiei de reducere a poluării.

⁽¹⁾ JO L 230, 19.8.1991, p. 1.

⁽²⁾ JO L 24, 29.1.2008, p. 8.

▼ B

- (28) Criteriile de identificare a substanțelor persistente, bioacumulative și toxice, precum și a substanțelor cu factor de risc echivalent, cum ar fi substanțele foarte persistente și bioacumulative, astfel cum este prevăzut în Directiva 2000/60/CE, sunt stabilite în Documentul de orientare tehnică în vederea evaluării riscurilor, în vederea susținerii dispozițiilor Directivei 93/67/CEE a Comisiei din 20 iulie 1993 de stabilire a principiilor de evaluare a riscurilor pentru om și pentru mediu prezentate de substanțele notificate în conformitate cu Directiva 67/548/CEE a Consiliului⁽¹⁾, ale Directivei 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind comercializarea produselor biodestructive⁽²⁾ și ale Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH) și de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice⁽³⁾. Pentru a asigura coerența legislației comunitare, numai aceste criterii ar trebui aplicate substanțelor examinate în conformitate cu Decizia nr. 2455/2001/CE, iar anexa X la Directiva 2000/60/CE ar trebui înlocuită în mod corespunzător.
- (29) Obligațiile prevăzute în directivele menționate în anexa IX la Directiva 2000/60/CE sunt incluse deja în Directiva 2008/1/CE și în Directiva 2000/60/CE și se asigură cel puțin același nivel de protecție în cazul în care SCM-urile sunt menținute sau revizuite. Pentru a garanta o abordare coerentă în materie de poluare chimică a apelor de suprafață și pentru a simplifica și clarifica legislația comunitară în vigoare din acest domeniu, este necesară abrogarea în temeiul Directivei 2000/60/CE, începând cu 22 decembrie 2012, a Directivelor 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE, 84/491/CEE și a Directivei 86/280/CEE.
- (30) Au fost luate în considerare recomandările cuprinse în Directiva 2000/60/CE, în special cele ale Comitetului științific pentru toxicitate, ecotoxicitate și mediu.
- (31) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional pentru o legiferare mai bună⁽⁴⁾, statele membre sunt încurajate să elaboreze, pentru ele însele și în interesul Comunității, propriile lor tabele, care să ilustreze, pe cât posibil, corespondența dintre dispozițiile prezentei directive și măsurile de transpunere și să le facă publice.
- (32) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume obținerea unei stări chimice bune a apelor de suprafață prin stabilirea de SCM-uri pentru substanțe prioritare și pentru anumiți poluanți, nu poate fi atins în mod suficient de către statele membre și poate fi, prin urmare, realizat mai bine la nivel comunitar, din motive ce țin de necesitatea de a asigura același nivel de protecție a apelor de suprafață în întreaga Comunitate, Comunitatea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este enunțat în articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului menționat.

⁽¹⁾ JO L 227, 8.9.1993, p. 9.

⁽²⁾ JO L 123, 24.4.1998, p. 1.

⁽³⁾ JO L 396, 30.12.2006, p. 1.

⁽⁴⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

▼B

- (33) Măsurile necesare punerii în aplicare a prezentei directive ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (34) În special, Comisia ar trebui să fie împuternicită să modifice punctul 3 din partea B a anexei I la prezenta directivă. Deoarece această măsură are un domeniu general de aplicare și este destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive sau să o completeze prin adăugarea de noi elemente neesențiale, aceasta trebuie adoptată în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiect

În vederea obținerii unei stări chimice bune a apelor de suprafață și în conformitate cu dispozițiile și obiectivele stabilite la articolul 4 din Directiva 2000/60/CE, prezenta directivă stabilește standardele de calitate a mediului (SCM) pentru substanțele prioritare și pentru o serie de alți poluanți, astfel cum se prevede la articolul 16 din directiva menționată.

▼M1

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică definițiile prevăzute la articolul 2 din Directiva 2000/60/CE și la articolul 2 din Directiva 2009/90/CE a Comisiei din 31 iulie 2009 de stabilire, în temeiul Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a specificațiilor tehnice pentru analiza chimică și monitorizarea stării apelor ⁽²⁾.

În plus, se aplică următoarele definiții:

1. „matrice” înseamnă un compartiment al mediului acvatic, respectiv apă, sedimente sau biotă;
2. „taxon al biotei” înseamnă un anumit taxon acvatic în cadrul categoriei taxonomice „subîncrângătură”, „clasă” sau un echivalent al acestora.

Articolul 3

Standardele de calitate a mediului

(1) Fără a aduce atingere alineatului (1a), pentru corpurile de apă de suprafață, statele membre aplică SCM-urile stabilite în anexa I partea A și aplică respectivele SCM-uri în conformitate cu cerințele prevăzute în anexa I partea B.

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

⁽²⁾ JO L 201, 1.8.2009, p. 36.

▼ M1

(1a) Fără a aduce atingere obligațiilor care decurg în temeiul prezentei directive în versiunea sa în vigoare la 13 ianuarie 2009 și, în special, atingerii unei stări chimice bune a apelor de suprafață în raport cu substanțele și cu SCM-urile enumerate în prezenta directivă, statele membre pun în aplicare SCM-urile prevăzute în anexa I partea A în ceea ce privește:

- (i) substanțele cu numerele 2, 5, 15, 20, 22, 23, 28 din anexa I partea A, pentru care SCM-urile actualizate sunt stabilite cu începere de la 22 decembrie 2015, în scopul atingerii unei stări chimice bune a apelor de suprafață în ceea ce privește substanțele respective până la 22 decembrie 2021, prin programele de măsuri prevăzute în planurile de gestionare a bazinelor hidrografice din 2015 elaborate în conformitate cu articolul 13 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE; precum și
- (ii) substanțele nou-identificate numerotate de la 34 la 45 în anexa I partea A, cu începere de la 22 decembrie 2018, în scopul atingerii unei stări chimice bune a apelor de suprafață în ceea ce privește substanțele respective până la 22 decembrie 2027 și al prevenirii deteriorării stării chimice a corpurilor de apă de suprafață în ceea ce privește substanțele respective. În acest scop, statele membre elaborează și înaintează Comisiei, până la 22 decembrie 2018, un program de monitorizare suplimentară și un program preliminar de măsuri care să acopere substanțele respective. Un program final de măsuri, în conformitate cu articolul 11 din Directiva 2006/60/CE, se stabilește cel târziu la 22 decembrie 2021 și se pune în aplicare și devine pe deplin operațional cât mai curând posibil după această dată, dar nu mai târziu de 22 decembrie 2024.

Articolul 4 alineatele (4)-(9) din Directiva 2000/60/CE se aplică *mutatis mutandis* în ceea ce privește substanțele enumerate la punctele (i) și (ii) de la primul paragraf.

(2) Pentru substanțele cu numerele 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 și 44, prevăzute în anexa I partea A, statele membre aplică SCM-urile pentru biotă stabilite în anexa I partea A.

Pentru alte substanțe decât cele menționate la primul paragraf, statele membre aplică SCM-urile pentru apă stabilite în anexa I partea A.

(3) Statele membre pot decide, în ceea ce privește una sau mai multe categorii de ape de suprafață, să aplice un SCM pentru o matrice diferită de cea specificată la alineatul (2) sau, unde este relevant, pentru taxoni ai biotei diferiți de cei specificați în anexa I partea A.

Statele membre care utilizează opțiunea menționată la primul paragraf aplică SCM-ul corespunzător stabilit în anexa I partea A sau, dacă niciunul nu este inclus pentru matrice sau pentru taxonul biotei, stabilesc un SCM care oferă cel puțin același nivel de protecție ca SCM-ul prevăzut în anexa I partea A.

Statele membre pot recurge la opțiunea menționată la primul paragraf numai dacă metoda de analiză aleasă pentru matricea sau taxonul biotei selectați îndeplinește criteriile minime de performanță stabilite la articolul 4 din Directiva 2009/90/CE. În cazul în care aceste criterii nu sunt îndeplinite pentru nicio matrice, statele membre se asigură că monitorizarea este efectuată prin utilizarea celor mai bune tehnici disponibile care nu presupun costuri excesive și că metoda de analiză funcționează cel puțin la fel de bine ca cea disponibilă pentru matricea specificată la alineatul (2) din prezentul articol pentru substanța relevantă.

▼ M1

(3a) În cazul în care a fost identificat un risc potențial pentru mediul acvatic sau prin intermediul acestuia în urma unei expuneri acute, prin concentrații sau emisii în mediu măsurate sau estimate și pentru care se aplică un SCM pentru biotă sau pentru sedimente, statele membre se asigură că monitorizarea este efectuată și în apa de suprafață și aplică SCM-CMA-urile din anexa I partea A la prezenta directivă, atunci când astfel de SCM-uri sunt stabilite.

(3b) Dacă, conform articolului 5 din Directiva 2009/90/CE, valoarea medie calculată a măsurătorilor, atunci când acestea sunt efectuate prin utilizarea celei mai bune tehnici disponibile care nu presupune costuri excesive, este considerată „inferioară limitei de cuantificare”, iar „limita de cuantificare” chiar a aceleiași tehnici este superioară SCM, rezultatul, pentru substanța care se măsoară, nu se ia în considerare la evaluarea stării chimice globale a respectivului corp de apă.

(4) În cazul substanțelor pentru care este aplicat un SCM pentru sedimente și/sau biotă, statele membre monitorizează substanța în matricea relevantă cel puțin o dată pe an, exceptând cazurile în care cunoștințele tehnice și opinia experților justifică un alt interval.

(5) Statele membre includ în planurile actualizate de gestionare a bazinelor hidrografice elaborate în conformitate cu articolul 13 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE următoarele informații:

(a) un tabel care prezintă limitele de cuantificare ale metodelor de analiză aplicate, precum și informații cu privire la performanța acestor metode în raport cu criteriile de performanță minimă stabilite la articolul 4 din Directiva 2009/90/CE;

(b) pentru substanțele în cazul cărora s-a utilizat opțiunea prevăzută la alineatul (3) din prezentul articol:

(i) motivele și baza utilizării opțiunii respective;

(ii) după caz, SCM-urile alternative stabilite, dovezi ale faptului că aceste SCM-uri ar oferi cel puțin același nivel de protecție ca SCM-urile prevăzute în anexa I partea A, inclusiv datele și metodologia utilizate pentru determinarea SCM-urilor, precum și categoriile de apă de suprafață pentru care acestea se aplică;

(iii) pentru comparație cu informațiile menționate la litera (a) din prezentul alineat, limitele de cuantificare ale metodelor de analiză pentru matricea sau matricele specificate în anexa I partea A din prezenta directivă, inclusiv informații cu privire la performanța acestor metode în raport cu criteriile de performanță minimă stabilite la articolul 4 din Directiva 2009/90/CE;

(c) justificarea frecvenței monitorizării aplicate în conformitate cu alineatul (4), dacă intervalele de monitorizare depășesc 1 an.

(5a) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că atât planurile actualizate de gestionare a bazinelor hidrografice, elaborate în conformitate cu articolul 13 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE și care conțin rezultatele și impactul măsurilor întreprinse pentru prevenirea poluării chimice a apelor de suprafață, cât și raportul intermediar cuprinzând progresele înregistrate în punerea în aplicare a programelor de măsuri planificate în conformitate cu articolul 15

▼ **MI**

alineatul (3) din Directiva 2000/60/CE sunt furnizate prin intermediul unui portal central care este accesibil publicului pe cale electronică în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu ⁽¹⁾.

(6) Statele membre iau măsuri pentru analizarea tendințelor pe termen lung ale concentrațiilor acelor substanțe prioritare enumerate în anexa I partea A care tind să se acumuleze în sedimente și/sau în biotă, acordând o atenție deosebită substanțelor cu numerele 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 și 44 din anexa I partea A, pe baza monitorizării stării apei de suprafață efectuate în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2000/60/CE. Statele membre iau măsuri al căror scop este să asigure, sub rezerva articolului 4 din Directiva 2000/60/CE, faptul că aceste concentrații nu cresc în mod considerabil în sedimente și/sau în biota respectivă.

Statele membre stabilesc frecvența monitorizării sedimentelor și/sau a biotei, astfel încât să furnizeze suficiente date pentru o analiză credibilă a tendințelor pe termen lung. Cu titlu orientativ, monitorizarea trebuie efectuată o dată la fiecare trei ani, exceptând cazurile în care cunoștințele tehnice și opinia experților justifică un alt interval.

(7) Comisia analizează progresele tehnice și științifice, inclusiv concluziile evaluărilor riscurilor, menționate la articolul 16 alineatul (2) literele (a) și (b) din Directiva 2000/60/CE, precum și informațiile conținute în înregistrarea substanțelor, puse la dispoziția publicului în conformitate cu articolul 119 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006, și propune, dacă este necesar, revizuirea SCM-urilor stabilite în anexa I partea A din prezenta directivă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 294 din TFUE, respectând calendarul prevăzut la articolul 16 alineatul (4) din Directiva 2000/60/CE.

(8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 10, atunci când este necesar în vederea adaptării anexei I partea B punctul 3 din prezenta directivă la progresele științifice sau tehnice.

(8a) Pentru a facilita punerea în aplicare a prezentului articol, se elaborează, în cadrul procesului actual de punere în aplicare a Directivei 2000/60/CE și în măsura posibilului până la 22 decembrie 2014, orientări tehnice privind strategiile de monitorizare și metodele analitice aplicabile substanțelor, inclusiv prelevarea și monitorizarea biotei.

Orientările vizează, în special:

- (a) monitorizarea substanțelor în biotă, astfel cum se prevede la alineatele (2) și (3) ale prezentului articol;
- (b) în cazul substanțelor nou-identificate (numerotate de la 34 la 45 în anexa I partea A) și al substanțelor pentru care sunt stabilite SCM-uri mai stricte (cu numerele 2, 5, 15, 20, 22, 23 și 28 în anexa I partea A), metode analitice care respectă criteriile minime de performanță stabilite la articolul 4 din Directiva 2009/90/CE.

⁽¹⁾ JO L 41, 14.2.2003, p. 26.

▼ M1

(8b) În cazul substanțelor pentru care nu au fost adoptate orientări tehnice până la 22 decembrie 2014, termenul din 22 decembrie 2015 menționat la alineatul (1a) litera (i) se prelungește până la 22 decembrie 2018 și termenul din 22 decembrie 2021 menționat la litera respectivă se prelungește până la 22 decembrie 2027.

▼ B*Articolul 4***Zone de amestec**

(1) Statele membre pot desemna zone de amestec adiacente punctelor de evacuare. Concentrațiile uneia sau mai multor substanțe enumerate în partea A din anexa I pot depăși SCM-urile aplicabile în cadrul acestor zone de amestec, cu condiția ca acestea să nu afecteze conformitatea restului corpului de apă de suprafață cu aceste standarde.

(2) Statele membre care desemnează zonele de amestec includ în planurile de gestionare a bazinelor hidrografice întocmite în conformitate cu articolul 13 din Directiva 2000/60/CE o descriere a:

- (a) abordărilor și metodologiilor aplicate pentru a identifica aceste zone; și a
- (b) măsurilor luate în vederea reducerii pe viitor a întinderii zonelor de amestec, cum ar fi cele luate în temeiul articolului 11 alineatul (3) litera (k) din Directiva 2000/60/CE, sau prin revizuirea permiselor menționate în Directiva 2008/1/CE sau a regulamentelor anterioare menționate la articolul 11 alineatul (3) litera (g) din Directiva 2000/60/CE.

(3) Statele membre care desemnează zone de amestec se asigură că suprafața oricărei astfel de zone este:

- (a) restricționată la proximitatea punctului de evacuare;
- (b) proporțională în raport cu concentrațiile de poluanți la punctul de evacuare și având în vedere condițiile cu privire la emisiile de poluanți prevăzute în reglementările anterioare, precum autorizațiile și/sau permisele menționate la articolul 11 alineatul (3) litera (g) din Directiva 2000/60/CE și în orice alt document legislativ comunitar relevant, în conformitate cu aplicarea celor mai bune tehnici disponibile și cu articolul 10 din Directiva 2000/60/CE, în special după o revizuire a respectivelor reglementări anterioare.

▼ M1**▼ B***Articolul 5***Inventarul emisiilor, evacuărilor și pierderilor**

(1) Pe baza informațiilor obținute în conformitate cu articolele 5 și 8 din Directiva 2000/60/CE, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 166/2006 și al altor date disponibile, statele membre stabilesc un inventar, inclusiv hărți, dacă acestea există, al emisiilor, evacuărilor și pierderilor pentru toate substanțele prioritare și toți poluanții enumerați în partea A din anexa I la prezenta directivă, pentru fiecare district de bazin hidrografic sau parte a unui district de bazin hidrografic de pe teritoriul acestora, inclusiv concentrația acestora din sedimente și biota, după caz.

▼B

(2) Perioada de referință pentru estimarea concentrațiilor poluanților care sunt înregistrate în inventarele la care se face referire la alineatul (1) este fixată la un an în perioada cuprinsă între 2008 și 2010.

Cu toate acestea, pentru substanțele prioritare sau poluanții menționați în Directiva 91/414/CEE, datele introduse pot fi calculate ca fiind media anilor 2008, 2009 și 2010.

(3) Statele membre comunică Comisiei inventarele întocmite în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, menționând perioadele de referință respective, în conformitate cu obligațiile de raportare prevăzute la articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2000/60/CE.

(4) Statele membre își actualizează inventarele în cadrul revizuirilor analizelor prevăzute la articolul 5 alineatul (2) din Directiva 2000/60/CE.

Perioada de referință pentru determinarea valorilor înregistrate în inventarele actualizate este anul precedent celui în care analiza trebuie încheiată. Pentru substanțele prioritare sau poluanții menționați în Directiva 91/414/CEE, datele introduse pot fi calculate ca fiind media celor trei ani anteriori încheierii analizei.

Statele membre publică inventarele actualizate în planurile lor actualizate de gestionare a bazinelor hidrografice, în conformitate cu articolul 13 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE.

(5) Comisia verifică, până în 2018, dacă emisiile, evacuările și pierderile înregistrate în inventar se apropie de valorile stabilite în cadrul obiectivelor de reducere sau de stopare prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din Directiva 2000/60/CE, sub rezerva articolului 4 alineatele (4) și (5) din respectiva directivă.

▼M1**▼B***Articolul 6***Poluarea transfrontalieră**

(1) Un stat membru nu își încalcă obligațiile stabilite prin prezenta directivă prin depășirea limitei impuse de un SCM, în cazul în care poate demonstra că:

- (a) depășirea s-a datorat unei surse de poluare din afara jurisdicției naționale a acestuia;
- (b) datorită unei astfel de poluări transfrontaliere, nu a putut lua măsuri eficiente pentru a se conforma cu SCM-urile relevante; și
- (c) a aplicat mecanismele de coordonare stabilite la articolul 3 din Directiva 2000/60/CE și, după caz, a recurs la dispozițiile articolului 4 alineatele (4), (5) și (6) din directiva respectivă pentru corpurile de apă afectate de poluarea transfrontalieră.

(2) Statele membre utilizează mecanismul prevăzut la articolul 12 din Directiva 2000/60/CE pentru a furniza Comisiei informațiile necesare în situațiile prevăzute la alineatul (1) din acest articol, precum și un rezumat al măsurilor adoptate în legătură cu poluarea transfrontalieră, în cadrul planului de gestiune al bazinului hidrografic în cauză, în conformitate cu obligațiile de raportare prevăzute la articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2000/60/CE.

▼B*Articolul 7***Raportarea și reexaminarea**

(1) Pe baza rapoartelor prezentate de statele membre, inclusiv a rapoartelor întocmite în conformitate cu articolul 12 din Directiva 2000/60/CE și, în special, cele cu privire la poluarea transfrontalieră, Comisia analizează necesitatea modificării actelor în vigoare și a adoptării unor măsuri suplimentare specifice la nivel comunitar, precum cele privind controlul emisiilor.

(2) Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, în cadrul raportului întocmit în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) din Directiva 2000/60/CE, cu privire la:

- (a) concluziile reexaminării menționate la alineatul (1) din prezentul articol;
- (b) măsurile luate în vederea reducerii zonelor de amestec desemnate în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din prezenta directivă;
- (c) rezultatul verificării menționate la articolul 5 alineatul (5) din prezenta directivă;
- (d) situația privind poluarea din surse aflate în afara teritoriului Comunității.

Dacă este necesar, Comisia anexează la raportul respectiv propuneri adecvate.

▼M1*Articolul 7a***Coordonare**

(1) Pentru substanțele prioritare care se încadrează în domeniul de aplicare al Regulamentelor (CE) nr. 1907/2006, (CE) nr. 1107/2009 ⁽¹⁾ sau (UE) nr. 528/2012 ⁽²⁾ sau al Directivei 2010/75/UE ⁽³⁾, Comisia evaluează, în cadrul revizuirii periodice a anexei X la Directiva 2000/60/CE, în temeiul articolului 16 alineatul (4) din directiva respectivă, dacă măsurile în vigoare la nivelul Uniunii și al statelor membre sunt suficiente pentru a atinge SCM-urile pentru substanțele prioritare și obiectivul privind stoparea sau eliminarea treptată a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe periculoase prioritare în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (a) și cu articolul 16 alineatul (6) din Directiva 2000/60/CE.

(2) Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului rezultatele evaluării menționate la alineatul (1) al prezentului articol în conformitate cu calendarul stabilit la articolul 16 alineatul (4) din Directiva 2000/60/CE și își însoțește raportul cu orice propuneri relevante, inclusiv în privința măsurilor de control.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare (JO L 309, 24.11.2009, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide (JO L 167, 27.6.2012, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

▼ M1

(3) Dacă rezultatele raportului indică faptul că ar putea fi necesare măsuri suplimentare la nivelul Uniunii sau al statelor membre pentru facilitarea conformității cu Directiva 2000/60/CE în privința unei anumite substanțe aprobate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 sau al Regulamentului (UE) nr. 528/2012, statele membre sau Comisia aplică articolul 21 sau 44 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 sau articolul 15 sau 48 din Regulamentul (UE) nr. 528/2012, după caz, substanței respective sau produselor care conțin respectiva substanță.

În cazul substanțelor care se încadrează în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 1907/2006, Comisia inițiază, după caz, procedura menționată la articolul 59, 61 sau 69 din regulamentul respectiv.

La aplicarea dispozițiilor regulamentelor menționate la primul și la al doilea paragraf, statele membre și Comisia țin cont de toate evaluările riscurilor, analizele socioeconomice și analizele de costuri-beneficii necesare în temeiul regulamentelor respective, inclusiv în ceea ce privește disponibilitatea alternativelor.

*Articolul 8***Revizuirea anexei X la Directiva 2000/60/CE**

Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului rezultatele revizuirii periodice a anexei X la Directiva 2000/60/CE, prevăzută la articolul 16 alineatul (4) din directiva respectivă. Dacă este cazul, Comisia transmite împreună cu raportul propunerii legislative de modificare a anexei X, inclusiv, în special, propunerii privind identificarea unor noi substanțe prioritare sau a unor noi substanțe periculoase prioritare sau identificarea anumitor substanțe prioritare ca fiind substanțe periculoase prioritare, precum și privind stabilirea SCM-urilor corespunzătoare pentru apele de suprafață, sedimente sau biotă, după caz.

*Articolul 8a***Dispoziții specifice pentru anumite substanțe**

(1) În planurile de gestionare a bazinelor hidrografice elaborate în conformitate cu articolul 13 din Directiva 2000/60/CE, fără a aduce atingere cerințelor de la punctul 1.4.3 din anexa V la respectiva directivă cu privire la prezentarea stării chimice globale și nici obiectivelor și obligațiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a), la articolul 11 alineatul (3) litera (k) și la articolul 16 alineatul (6) din directiva în cauză, statele membre pot prezenta hărți suplimentare care să prezinte informațiile referitoare la starea chimică pentru una sau mai multe dintre substanțele următoare, în mod separat față de informațiile pentru restul de substanțe identificate în anexa I partea A din prezenta directivă:

- (a) substanțele cu numerele 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 și 44 (substanțe care se comportă la fel ca substanțele PBT omniprezente);
- (b) substanțele cu numerele 34-45 (substanțe nou-identificate);
- (c) substanțele cu numerele 2, 5, 15, 20, 22, 23 și 28 (substanțe pentru care sunt stabilite SCM-uri revizuite, mai stricte).

▼ M1

Statele membre pot prezenta și orice marjă de deviere de la valorile SCM pentru substanțele menționate la literele (a)-(c) de la primul paragraf în cadrul planurilor de gestionare a bazinelor hidrografice. Statele membre care pun la dispoziție astfel de hărți suplimentare urmăresc să asigure intercomparabilitatea acestora la nivelul bazinului hidrografic și la nivelul Uniunii.

(2) Statele membre pot monitoriza substanțele cu numerele 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 și 44 din anexa I partea A mai puțin intensiv decât se solicită în cazul substanțelor prioritare în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) din prezenta directivă și cu anexa V la Directiva 2000/60/CE, cu condiția ca monitorizarea să fie reprezentativă și să fie disponibilă o bază solidă statistică privind prezența acestor substanțe în mediul acvatic. Cu titlu de indicație, în conformitate cu articolul 3 alineatul (6) al doilea paragraf din prezenta directivă, monitorizarea ar trebui efectuată din trei în trei ani, exceptând cazurile în care cunoștințele tehnice și opinia experților justifică un alt interval.

*Articolul 8b***Lista de supraveghere**

(1) Comisia stabilește o listă de supraveghere a substanțelor pentru care urmează să se colecteze date de monitorizare la nivelul Uniunii cu scopul de a sprijini viitoarele exerciții de prioritizare în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din Directiva 2000/60/CE pentru a completa datele obținute, printre altele, din analizele și revizuirile prevăzute la articolul 5 și din programele de monitorizare prevăzute la articolul 8 din directiva respectivă.

Prima listă de supraveghere conține maximum 10 substanțe sau grupe de substanțe și indică, pentru fiecare substanță, matricele de monitorizare și posibilele metode de analiză care nu presupun costuri excesive. Sub rezerva disponibilității unor metode de analiză care să nu presupună costuri excesive, numărul maxim de substanțe sau grupe de substanțe pe care Comisia le poate include în listă se mărește cu una la fiecare actualizare a listei în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol până la un număr maxim de 14. Substanțele care urmează să fie introduse în lista de supraveghere se selectează dintre cele care, conform informațiilor disponibile, pot prezenta un risc semnificativ la nivelul Uniunii pentru mediul acvatic sau prin intermediul mediului acvatic și pentru care datele de monitorizare sunt insuficiente.

Diclofenac (CAS 15307-79-6), 17-beta-estradiol (E2) (CAS 50-28-2) și 17-alfa-etinilestradiol (EE2) (CAS 57-63-6) se includ în prima listă de supraveghere, în scopul colectării de date de monitorizare pentru a facilita stabilirea măsurilor corespunzătoare prin care să se abordeze riscurile pe care le prezintă substanțele respective.

La selectarea substanțelor pentru includere în lista de supraveghere, Comisia ține seama de toate informațiile disponibile, inclusiv de:

- (a) rezultatele celei mai recente revizuirii periodice a anexei X la Directiva 2000/60/CE prevăzute la articolul 16 alineatul (4) din respectiva directivă;
- (b) proiectele de cercetare;

▼ M1

- (c) recomandările părților interesate menționate la articolul 16 alineatul (5) din Directiva 2000/60/CE;
- (d) caracterizările districtelor hidrografice efectuate de statele membre și rezultatele programelor de monitorizare ale acestora, prevăzute la articolele 5 și, respectiv, 8 din Directiva 2000/60/CE; și
- (e) volumele de producție, modurile de utilizare, proprietățile intrinseci (inclusiv, după caz, dimensiunile particulelor), concentrațiile în mediu și efectele, inclusiv informațiile colectate în conformitate cu Directivele 98/8/CE, 2001/82/CE ⁽¹⁾ și 2001/83/CE ⁽²⁾ și cu Regulamentele (CE) nr. 1907/2006 și (CE) nr. 1107/2009.

(2) Comisia stabilește prima listă de supraveghere astfel cum este menționată la alineatul (1) până la 14 septembrie 2014 și o actualizează ulterior la fiecare 24 de luni. La actualizarea listei de supraveghere, Comisia elimină de pe listă toate substanțele pentru care poate fi efectuată o evaluare a riscului, în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din Directiva 2000/60/CE, fără date de monitorizare suplimentare. Perioada continuă de monitorizare a oricărei substanțe individuale de pe lista de supraveghere nu depășește patru ani.

(3) Statele membre monitorizează fiecare substanță din lista de supraveghere, la stații de monitorizare reprezentative selectate, pentru o perioadă de cel puțin 12 luni. Pentru prima listă de supraveghere, perioada de monitorizare începe înainte de 14 septembrie 2015 sau în termen de șase luni de la stabilirea listei de supraveghere, oricare dată intervine mai târziu. Pentru fiecare substanță inclusă în listele de supraveghere ulterioare, statele membre încep monitorizarea în termen de șase luni de la includerea în listă.

Fiecare stat membru selectează cel puțin o stație de monitorizare, plus încă o stație dacă statul membru respectiv are peste un milion de locuitori, plus numărul de stații egal cu rezultatul obținut prin împărțirea ariei sale geografice în km² la 60 000 (rotunjit la numărul întreg cel mai apropiat), plus numărul de stații egal cu rezultatul obținut prin împărțirea populației sale la cinci milioane (rotunjit la numărul întreg cel mai apropiat).

La alegerea stațiilor reprezentative de monitorizare, a frecvenței și a calendarului de monitorizare pentru fiecare substanță, statele membre țin seama de modurile de utilizare și de posibila apariție a substanței. Frecvența monitorizării este de cel puțin o dată pe an.

Dacă furnizează date de monitorizare suficiente, comparabile, reprezentative și recente pentru o anumită substanță din programele sau studiile de monitorizare existente, un stat membru poate decide să nu efectueze o monitorizare suplimentară în temeiul listei de supraveghere pentru substanța respectivă, cu condiția, de asemenea, ca substanța să fi fost monitorizată prin utilizarea unei metodologii care satisface cerințele prevăzute în orientările tehnice elaborate de Comisie în conformitate cu articolul 8b alineatul (5).

⁽¹⁾ Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare (JO L 311, 28.11.2001, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, 28.11.2001, p. 67).

▼ **M1**

(4) Statele membre raportează Comisiei rezultatele monitorizării efectuate în conformitate cu alineatul (3). Pentru prima listă de supraveghere, rezultatele monitorizării se raportează în termen de 15 luni de la 14 septembrie 2015 sau în termen de 21 luni de la stabilirea listei de supraveghere, oricare dată intervine mai târziu, și, ulterior, la fiecare 12 luni, pe perioada în care substanța este menținută pe listă. Pentru fiecare substanță inclusă în listele ulterioare, statele membre raportează Comisiei rezultatele monitorizării în termen de 21 de luni de la includerea substanței în lista de supraveghere și, ulterior, la fiecare 12 luni, pe perioada în care substanța este menținută pe listă. Raportul include informații cu privire la reprezentativitatea stațiilor de monitorizare și la strategia de monitorizare.

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc și actualizează lista de supraveghere menționată la alineatele (1) și (2). Comisia poate adopta și formate tehnice pentru raportarea către Comisie a rezultatelor monitorizării și a informațiilor conexe. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 9 alineatul (2).

Comisia elaborează orientări, inclusiv specificații tehnice, în vederea facilitării monitorizării substanțelor de pe lista de supraveghere și este invitată să promoveze coordonarea acestei monitorizări.

*Articolul 8c***Dispoziții specifice pentru substanțele farmaceutice**

În temeiul articolului 16 alineatul (9) din Directiva 2000/60/CE și, după caz, pe baza rezultatelor studiului său din 2013 privind riscurile prezentate de medicamente asupra mediului și a altor studii și rapoarte relevante, Comisia, pe cât posibil în termen de doi ani de la 13 septembrie 2013, elaborează o abordare strategică a poluării apei cu substanțe farmaceutice. Această abordare strategică include, după caz, propuneri care să permită ca, în măsura în care acest lucru este necesar, impactul medicamentelor asupra mediului să fie luate în considerare într-un mod mai eficace în cadrul procedurii de introducere pe piață a medicamentelor. În cadrul respectivei abordări strategice, Comisia propune, după caz, pînă la 14 septembrie 2017, măsuri care urmează a fi întreprinse la nivelul Uniunii și/sau la nivelul statelor membre, după caz, pentru abordarea posibilului impact al substanțelor farmaceutice asupra mediului, în special al substanțelor menționate la articolul 8b alineatul (1), în vederea reducerii evacuărilor, emisiilor și pierderilor de astfel de substanțe în mediul acvatic, luându-se în considerare necesitățile în materie de sănătate publică și eficiența din punctul de vedere al costurilor a măsurilor propuse.

*Articolul 9***Procedura comitetului**

(1) Comisia este asistată de Comitetul instituit prin articolul 21 alineatul (1) din Directiva 2000/60/CE. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

▼M1

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) paragraful al treilea din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

*Articolul 9a***Exercitarea delegării**

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (8) se conferă Comisiei pentru o perioadă de șase ani de la 13 septembrie 2013. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe, cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de șase ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 3 alineatul (8) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3 alineatul (8) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

▼B*Articolul 10***Modificarea Directivei 2000/60/CE**

Anexa X la Directiva 2000/60/CE se înlocuiește cu textul care figurează în anexa II la prezenta directivă.

*Articolul 11***Modificarea Directivelor 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE, 84/491/CEE și 86/280/CEE**

(1) Anexa II la Directivele 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE și, respectiv, 84/491/CEE se elimină.

▼B

(2) Partea B din secțiunile I-XI din anexa II la Directiva 86/280/CEE se elimină.

*Articolul 12***Abrogarea Directivelor 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE, 84/491/CEE și 86/280/CEE**

(1) Directivele 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE, 84/491/CEE și 86/280/CEE se abrogă la data de 22 decembrie 2012.

(2) Până la 22 decembrie 2012, statele membre pot efectua operațiuni de monitorizare și notificare în conformitate cu articolele 5, 8 și 15 din Directiva 2000/60/CE, în loc de a le efectua în conformitate cu directivele prevăzute la alineatul (1) al prezentului articol.

*Articolul 13***Transpunere**

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 13 iulie 2010.

Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere cu ocazia publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 14***Intrare în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 15***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼ **M1**

ANEXA I

**STANDARDE DE CALITATE A MEDIULUI PENTRU SUBSTANȚELE
PRIORITARE ȘI O SERIE DE ALȚI POLUANȚI**

PARTEA A: STANDARDE DE CALITATE A MEDIULUI (SCM)

MA: media anuală

CMA: concentrația maximă admisibilă

Unitate: [μg/l] pentru coloanele 4-7

[μg/kg de greutate umedă] pentru coloana 8

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Denumirea substanței	Număr CAS ⁽¹⁾	SCM-MA ⁽²⁾ Ape interioare de suprafață ⁽³⁾	SCM-MA ⁽²⁾ Alte ape de suprafață	SCM-CMA ⁽⁴⁾ Ape interioare de suprafață ⁽³⁾	SCM-CMA ⁽⁴⁾ Alte ape de suprafață	SCM Biotă ⁽¹²⁾
(1)	Alaclor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	Antracen	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	Atrazin	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	Benzen	71-43-2	10	8	50	50	
(5)	Difenileteri bromurați ⁽⁵⁾	32534-81-9			0,14	0,014	0,0085
(6)	Cadmium și compușii săi (în funcție de clasele de duritate a apei) ⁽⁶⁾	7440-43-9	≤ 0,08 (clasa 1) 0,08 (clasa 2) 0,09 (clasa 3) 0,15 (clasa 4) 0,25 (clasa 5)	0,2	≤ 0,45 (clasa 1) 0,45 (clasa 2) 0,6 (clasa 3) 0,9 (clasa 4) 1,5 (clasa 5)	≤ 0,45 (clasa 1) 0,45 (clasa 2) 0,6 (clasa 3) 0,9 (clasa 4) 1,5 (clasa 5)	
(6a)	Tetraclorură de carbon ⁽⁷⁾	56-23-5	12	12	nu se aplică	nu se aplică	
(7)	C10-13 Cloralcani ⁽⁸⁾	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	Clorfeninfos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	Clorpirifos (Clorpirifos-etil)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	

▼ M1

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Denumirea substanței	Număr CAS ⁽¹⁾	SCM-MA ⁽²⁾ Ape interioare de suprafață ⁽³⁾	SCM-MA ⁽²⁾ Alte ape de suprafață	SCM-CMA ⁽⁴⁾ Ape interioare de suprafață ⁽³⁾	SCM-CMA ⁽⁴⁾ Alte ape de suprafață	SCM Biotă ⁽¹²⁾
(9a)	Pesticide ciclodiene: Aldrin ⁽⁷⁾ Dieldrin ⁽⁷⁾ Endrin ⁽⁷⁾ Izodrin ⁽⁷⁾	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	$\Sigma = 0,01$	$\Sigma = 0,005$	nu se aplică	nu se aplică	
(9b)	DDT total ⁽⁷⁾ ⁽⁹⁾	nu se aplică	0,025	0,025	nu se aplică	nu se aplică	
	para-para-DDT ⁽⁷⁾	50-29-3	0,01	0,01	nu se aplică	nu se aplică	
(10)	1,2-dicloretan	107-06-2	10	10	nu se aplică	nu se aplică	
(11)	Diclorometan	75-09-2	20	20	nu se aplică	nu se aplică	
(12)	Di(2-etilhexil)ftalat (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	nu se aplică	nu se aplică	
(13)	Diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	Endosulfan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	Fluoranten	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	Hexaclorbenzen	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	Hexaclorbutadienă	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	Hexaclorociclohexan	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	Izoproturon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	Plumb și compușii săi	7439-92-1	1,2 ⁽¹³⁾	1,3	14	14	
(21)	Mercur și compușii săi	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	Naftalină	91-20-3	2	2	130	130	

▼ **M1**

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Denumirea substanței	Număr CAS ⁽¹⁾	SCM-MA ⁽²⁾ Ape interioare de suprafață ⁽³⁾	SCM-MA ⁽²⁾ Alte ape de suprafață	SCM-CMA ⁽⁴⁾ Ape interioare de suprafață ⁽³⁾	SCM-CMA ⁽⁴⁾ Alte ape de suprafață	SCM Biotă ⁽¹²⁾
(23)	Nichel și compușii săi	7440-02-0	4 ⁽¹³⁾	8,6	34	34	
(24)	Nonil fenoli (4-Nonil fenol)	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	Octil fenoli [(4-(1,1',3,3'-tetrametil-butil)-fenol)]	140-66-9	0,1	0,01	nu se aplică	nu se aplică	
(26)	Pentaclorbenzen	608-93-5	0,007	0,0007	nu se aplică	nu se aplică	
(27)	Pentaclorfenol	87-86-5	0,4	0,4	1	1	
(28)	Hidrocarburi poliaromatice (PAH) ⁽¹¹⁾	nu se aplică	nu se aplică	nu se aplică	nu se aplică	nu se aplică	
	Benzo(a)pir-en	50-32-8	$1,7 \times 10^{-4}$	$1,7 \times 10^{-4}$	0,27	0,027	5
	Benzo(b)fluoranten	205-99-2	a se vedea nota de subsol 11	a se vedea nota de subsol 11	0,017	0,017	a se vedea nota de subsol 11
	Benzo(k)fluoranten	207-08-9	a se vedea nota de subsol 11	a se vedea nota de subsol 11	0,017	0,017	a se vedea nota de subsol 11
	Benzo(g,h,i)-perilen	191-24-2	a se vedea nota de subsol 11	a se vedea nota de subsol 11	$8,2 \times 10^{-3}$	$8,2 \times 10^{-4}$	a se vedea nota de subsol 11
	Indeno(1,2,3-cd)piren	193-39-5	a se vedea nota de subsol 11	a se vedea nota de subsol 11	nu se aplică	nu se aplică	a se vedea nota de subsol 11
(29)	Simazin	122-34-9	1	1	4	4	
(29a)	Tetracloretilenă ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	nu se aplică	nu se aplică	
(29b)	Tricloretilenă ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	nu se aplică	nu se aplică	
(30)	Compuși tributilstanici (cation tributilstanic)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	

▼ M1

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Denumirea substanței	Număr CAS ⁽¹⁾	SCM-MA ⁽²⁾ Ape interioare de suprafață ⁽³⁾	SCM-MA ⁽²⁾ Alte ape de suprafață	SCM-CMA ⁽⁴⁾ Ape interioare de suprafață ⁽³⁾	SCM-CMA ⁽⁴⁾ Alte ape de suprafață	SCM Biotă ⁽¹²⁾
(31)	Triclorbenzeni	12002-48-1	0,4	0,4	nu se aplică	nu se aplică	
(32)	Triclorometan	67-66-3	2,5	2,5	nu se aplică	nu se aplică	
(33)	Trifluralin	1582-09-8	0,03	0,03	nu se aplică	nu se aplică	
(34)	Dicofol	115-32-2	$1,3 \times 10^{-3}$	$3,2 \times 10^{-5}$	nu se aplică ⁽¹⁰⁾	nu se aplică ⁽¹⁰⁾	33
(35)	Acid perfluorocetan sulfonic și derivații săi (PFOS)	1763-23-1	$6,5 \times 10^{-4}$	$1,3 \times 10^{-4}$	36	7,2	9,1
(36)	Chinoxifen	124495-18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	
(37)	Dioxine și compuși de tip dioxină	A se vedea nota de subsol 10 din anexa X la Directiva 2000/60/CE			nu se aplică	nu se aplică	Sumă de PCDD + PCDF + PCB-DL 0,0065 $\mu\text{g.kg}^{-1}$ TEQ ⁽¹⁴⁾
(38)	Aclonifen	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	Bifenox	42576-02-3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	Cibutrin	28159-98-0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	Cipermetrin	52315-07-8	8×10^{-5}	8×10^{-6}	6×10^{-4}	6×10^{-5}	
(42)	Diclorvos	62-73-7	6×10^{-4}	6×10^{-5}	7×10^{-4}	7×10^{-5}	
(43)	Hexa bromo ciclo dodecan (HBCDD)	A se vedea nota de subsol 12 din anexa X la Directiva 2000/60/CE	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167

▼ **M1**

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Denumirea substanței	Număr CAS ⁽¹⁾	SCM-MA ⁽²⁾ Ape interioare de suprafață ⁽³⁾	SCM-MA ⁽²⁾ Alte ape de suprafață	SCM-CMA ⁽⁴⁾ Ape interioare de suprafață ⁽³⁾	SCM-CMA ⁽⁴⁾ Alte ape de suprafață	SCM Biotă ⁽¹²⁾
(44)	Heptaclor și heptaclor epoxid	76-44-8/ 1024-57-3	2×10^{-7}	1×10^{-8}	3×10^{-4}	3×10^{-5}	$6,7 \times 10^{-3}$
(45)	Terbutrin	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service (Serviciul de catalogare a substanțelor chimice).

⁽²⁾ Acest parametru reprezintă standardul de calitate a mediului exprimat ca valoare medie anuală (SCM-MA). În afară de cazul în care se specifică altfel, acesta se aplică la concentrația totală a tuturor izomerilor.

⁽³⁾ Apele de suprafață interioare cuprind râurile și lacurile, precum și corpurile de apă artificiale sau puternic modificate care au legătură cu acestea.

⁽⁴⁾ Acest parametru reprezintă standardul de calitate a mediului exprimat sub formă de concentrație maximă admisibilă (SCM-CMA). Atunci când pentru SCM-CMA apare indicația «nu se aplică», se consideră că valorile SCM-MA asigură protecție împotriva vârfurilor de poluare pe termen scurt care apar în cazul evacuărilor continue, deoarece acestea sunt semnificativ mai scăzute decât valorile obținute pe baza toxicității acute.

⁽⁵⁾ Pentru grupul de substanțe prioritare reprezentat de difeniliterii bromurați (nr. 5), SCM-urile se referă la suma concentrațiilor izomerilor de poziție cu numerele 28, 47, 99, 100, 153 și 154.

⁽⁶⁾ Pentru cadmiu și compușii săi (nr. 6), valorile SCM-urilor variază în funcție de duritatea apei, pentru care s-au stabilit cinci clase (clasa 1: < 40 mg CaCO₃/l, clasa 2: 40 până la < 50 mg CaCO₃/l, clasa 3: 50 până la < 100 mg CaCO₃/l, clasa 4: 100 până la < 200 mg CaCO₃/l și clasa 5: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Această substanță nu este o substanță prioritară, ci unul dintre ceilalți poluanți pentru care SCM-urile sunt identice cu cele stabilite în legislația aplicată înainte de 13 ianuarie 2009.

⁽⁸⁾ Nu este precizat niciun parametru anume pentru acest grup de substanțe. Parametrul sau parametrii anume trebuie definiți cu ajutorul metodei analitice.

⁽⁹⁾ DDT total cuprinde suma izomerilor 1,1,1-triclor-2,2 bis (p-clorfenil) etan (nr. CAS 50-29-3; nr. UE 200-024-3); 1,1,1-triclor-2 (o-clorfenil)-2-(p-clorfenil) etan (nr. CAS 789-02-6; nr. UE 212-332-5); 1,1-diclor-2,2 bis (p-clorfenil) etilenă (nr. CAS 72-55-9; nr. UE 200-784-6); și 1,1-diclor-2,2 bis (p-clorfenil) etan (nr. CAS 72-54-8; nr. UE 200-783-0).

⁽¹⁰⁾ Nu sunt disponibile suficiente informații pentru a stabili un SCM-CMA pentru aceste substanțe.

⁽¹¹⁾ Pentru grupul de substanțe prioritare reprezentat de hidrocarburile poliaromatice (PAH) (nr. 28), SCM-ul pentru biotă și SCM-MA aferente pentru apă se referă la concentrația benzo(a)pirenului și se bazează pe toxicitatea acestuia. Benzo(a)pirenul poate fi considerat un marcator pentru celelalte PAH, așadar numai benzo(a)pirenul trebuie monitorizat în vederea comparației cu SCM pentru biotă sau cu SCM-MA aferente pentru apă.

⁽¹²⁾ Excepționând cazul în care se indică altfel, SCM pentru biotă se referă la pești. Ca alternativă, se poate monitoriza în loc un taxon alternativ al biotei sau o altă matrice, cu condiția ca SCM-urile aplicate să ofere un nivel de protecție echivalent. Pentru substanțele cu numerele 15 (fluoranten) și 28 (PAH), biota se referă la crustacee și moluște. În vederea evaluării stării chimice, monitorizarea fluorantenui și a PAH la pești nu este adecvată. Pentru substanța cu numărul 37 (dioxine și compuși de tip dioxină), SCM pentru biotă se referă la pești, crustacee și moluște; în conformitate cu secțiunea 5.3 din anexa la Regulamentul (UE) nr. 1259/2011 al Comisiei din 2 decembrie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1881/2006 în ceea ce privește nivelurile maxime pentru dioxine, PCB de tipul dioxinei și PCB care nu sunt de tipul dioxinei în produsele alimentare (JO L 320, 3.12.2011, p. 18).

⁽¹³⁾ Aceste SCM-uri se referă la concentrațiile biodisponibile ale substanțelor.

⁽¹⁴⁾ PCDD: dibenzo-p-dioxine policlorurate; PCDF: dibenzofurani policlorurați; PCB-DL: difenili policlorurați tip dioxină; TEQ: echivalenți toxici conform factorilor de echivalență toxică ai Organizației Mondiale a Sănătății 2005.

▼ **B**

PARTEA B: APLICAREA SCM-URILOR PREVĂZUTE ÎN PARTEA A

1. Coloanele 4 și 5 din tabel: pentru orice corp de apă de suprafață, aplicarea MA-SCM înseamnă că, pentru fiecare punct de supraveghere reprezentativ al acestui corp de apă, media aritmetică a concentrațiilor măsurate în diferite perioade ale anului nu depășește valoarea standard.

Calculul mediei aritmetice, metoda analitică folosită și, în cazul în care nicio metodă analitică adecvată nu îndeplinește criteriile minime de performanță, metoda de aplicare a unui SCM, trebuie să fie conforme cu actele de punere în aplicare prin care se adoptă specificații tehnice pentru monitorizarea din punct de vedere chimic și pentru calitatea rezultatelor analitice în conformitate cu Directiva 2000/60/CE.

▼ **M1**

2. Coloanele 6 și 7 din tabel: pentru orice corp de apă de suprafață dat, aplicarea SCM-CMA înseamnă că, la orice punct de monitorizare reprezentativ din corpul de apă, concentrația măsurată nu depășește standardul.

▼ M1

Cu toate acestea, în conformitate cu punctul 1.3.4 din anexa V la Directiva 2000/60/CE, statele membre pot introduce metode statistice, precum calculul percentilelor, pentru a asigura un nivel acceptabil de încredere și precizie la stabilirea conformității cu SCM-CMA. În acest caz, metodele statistice respective trebuie să respecte normele detaliate stabilite în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 9 alineatul (2) din prezenta directivă.

3. SCM-urile pentru apă stabilite în prezenta anexă sunt exprimate în concentrații totale în întreaga probă de apă.

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul cadmiului, al plumbului, al mercurului și al nichelului (denumite în continuare „metale”), SCM-urile pentru apă se referă la concentrația de substanțe dizolvate, și anume la faza dizolvată a unei probe de apă obținută prin filtrarea cu ajutorul unui filtru de 0,45 μm sau prin orice altă pretratare echivalentă, sau, atunci când se specifică acest lucru, la concentrația bio disponibilă.

În evaluarea rezultatelor monitorizării în raport cu SCM-urile relevante, statele membre pot ține cont de:

- (a) concentrațiile de fond naturale pentru metale și compușii acestora, în cazul în care aceste concentrații nu permit conformarea cu SCM-urile relevante;
  - (b) duritatea, pH-ul, carbonul organic dizolvat sau alți parametri de calitate a apei care afectează biodisponibilitatea metalelor, concentrațiile biodisponibile fiind stabilite pe baza unei modelări adecvate a biodisponibilității.
-